

ارزیابی سیستم الکترونیکی ثبت مرگ و میر در ایران بر اساس استاندارد ایزو ۱۰/۹۲۴۱ : ۱۳۸۹"

چکیده:

ارزیابی تکنولوژی بهداشتی مستلزم تحقیق، تحلیل و ارزشیابی است و هدف ارزیابی آزمودن اثرات تکنولوژی بر افراد و جامعه است. یکی از مهم ترین سیستم های اطلاعات سیستم الکترونیکی ثبت مرگ و میر می باشد که از طریق این سیستم امکان صدور، به روز رسانی و تایید گواهی فوت فراهم می شود. انتقال اطلاعات بر مبنای استانداردها، به موقع بودن، دسترسی آسان و آموزش سریع و از ویژگی های سیستم است.

روش کار: این پژوهش از نوع کاربردی و توصیفی - مقطعی می باشد به دلیل مشابه بودن سیستم الکترونیکی مرگ و میر در کل کشور سیستم مرگ و میر مورد استفاده معاونت بهداشتی استان هرمزگان مورد ارزیابی قرار گرفت و جهت نیازسنجی اطلاعات از کلیه کاربران استان هرمزگان، که به عنوان کاربران سیستم به شمار می آیند، مورد استفاده قرار گرفت. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه ایزومتریک بود. این پرسشنامه طبق استاندارد ایزو ۹۲۴۱ قسمت دهم آن ایجاد شده است.

نتایج: از جامعه مورد پژوهش که ۴۰ نفر بودند ۵/۶۵٪ با مناسب بودن سیستم برای انجام وظایف، ۵/۵۲٪ با میزان خود توصیف کنندگی، ۵/۶۷٪ با میزان قابل کنترل بودن سیستم، ۵/۴۷٪ با میزان سازگاری با انتظارات کاربران و ۷/۰٪ با میزان تحمل خطا و ۵/۹۲٪ با میزان مناسب بودن برای آموزش نسبتاً "موافق تا کاملاً" موافق بودند و از این تعداد ۶/۰٪ با میزان مناسب بودن برای خصوصی سازی مخالف بودند.

یافته ها: یافته ها نشان می دهد که سیستم نسبتاً "نیازهای کاربران را پاسخگو می باشد و از آنجایی که داده های مرگ بسیار مهم هستند ضروری است اقدامات اساسی در جهت مرتفع ساختن نقایص موجود در سیستم انجام شود تا این اقدامات بتواند در ارتقاء کیفی اطلاعات موثر واقع گردد و منجر به برنامه ریزیهای دقیق تر برای تامین سلامت گردد.

کلید واژه ها: سیستم الکترونیکی ثبت مرگ و میر، امضاء الکترونیکی، امنیت اطلاعات، نیازهای اطلاعاتی